

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 500.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Κυρίλλω. υςζ.

Cyrillo. 497.

Ὅν πρόπον δύο σιδέσμοις ποιῶν
γωνιῶδῶς εὐείσεται λίθος, ὡς
ἀδιάρετοι ἔνωσι, ἔχοντες σιδέων.
Ἔτω τὸς δύο τῆς οἰκονομίας λαὸς ἢ τῶ
δεσπότη ἡμῶν ἑνσαρκος οἰκονομία συ-
νάλασα, καὶ εἰς ἓν σῶμα, καὶ ἓν πνεύ-
μα συναρμολογήσασα, εἰς κεφαλὴν
γωνίας ἐγένετο, ἀσάλευτον τῶ ἔνωσιν
τῆ ἑαυτῆς μεσιτεία φυλάξασα.

Quemadmodum angularis quidam la-
pis duorum parietum vinculum esse inue-
nitur, ad arctissimam ac firmissimam cō-
iunctionem eos inter se deuinciēs : eodem
modo Domini nostri incarnatio duobus
orbis populis inter se copulatis, atque in v-
num corpus atque vnum spiritum compa-
ctis, in caput anguli effecta est, firmam ac
minimè nutantem coniunctionem inter-
positu suo custodiens.

Θεωνι. υση.

Theoni. 498.

Τὴν Ελισαίαν εὐτέλειαν ζήλῳ, ὑ-
πνώσει λύχνῳ ἀρκύμῳ. Ἄσφ τῶ
ἡμῶν καὶ πεφωτισμένην τῶ ἀνδρὸς
ἠνίστατο πρῶτον, ἀλλὰ μὴ μεγάλως
οἰκονομῶν ὡς φαρῶν πρῶτον ἰσχυρῶν
ἢ πρῶτον αὐτῶν τὸς μονάζον-
τας, τῶ ἀληθῆ ἐργασίαν κατὰ λυ-

Elifæi tenuitatem ac frugalitatem imi-
tare, nihil ultra cœnaculum ac lucernam
requirens (quæ quidem sublimem ac splē-
didam viri illius actionem designabant :)
ac non contrā magnis substructionibus
addictus, ipsiſque etiam Monachos addi-
cens & conficiens, veram operationem
euerit.

Αρχία. υσηθ.

Archia. 499.

Εἰ τῶ ὑποχρεῖσιν ἐπλήρωσε τῶ
οικείαν ὁ κύριος, ἔμετὰ πολλὰς ἡμέ-
ρας τῆς ἑαυτῶ ἀναλήψεως, τῶ ἐξ ὑ-
ψῆς δυνάμιν ἀειζώσας τοὺς θιασώ-
τας, καὶ ὁ νόμος τῶ πνεύματος τῆς ζωῆς
ἐν χριστῶ Ἰησοῦ ἠλευθέρωσεν ἡμᾶς ἐκ
τῶ νόμου τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανά-
του, ματαία ἢ τοῦ σατανᾶ Μοντανῶ
κακῶν, ὡς τὸ σῶμα ἀληθῆ
ἀβλεπίσαντος, καὶ μείζον π τῆς τε-
λειώσεως αὐτῆς τοῖς πειθεῖσιν αὐτῶ
πρῶτον ἠεδοῦναι μυθοποιήσαντος.

Si pollicitationem suam præstitit Do-
minus, non post multos ab ascēsu suo dies
ex alto virtute indutis Discipulis, ac lex
Spiritus vitæ in Christo Iesu à peccati &
mortis lege nos in libertatem asseruit, va-
nus Satanæ Montani error est, qui ad ran-
tam veritatem caligauit, maiusque aliquid
hac perfectione ijs, qui sibi fidem adhi-
buissent, accessurum esse fabulatus est.

Eidem. 500.

Τῶ αὐτῶ. φ.

Τὸ θεῖον καὶ πρῶτον ἐκείνου πνεῦμα
δεκάτη τῆς ἀναλήψεως, πενήτη ἢ
δὲ τῆς ἀναστασεως ἡμέρα ἔπι τοὺς ἱε-
ροῦς μαθητῶν κατεφοίτησεν, ὡς ὁ κύ-
ριος ἐπιγγέλατο. ἔμετὰ πολλὰς ἡ-
μέρας τῶ ποιῶν τῶ χαρῶ τῆς εἰς
οὐρανὸς ἀπόδῃ ὑποχόμενος, καὶ δε-
χῶς ἐργασίαν πληρωθῆν ὁ θεσπίσας, ὅσῳ
πολλοῖς ὑπεροῖς, ὁ δυσσεβῆς μὴ
γενεῖσθαι Μοντανὸς διεψεύσατο, ἢ

Diuinus atque adorandus Spiritus de-
cimo ab Ascensione, ac quinquagesimo à Re-
surrectione die ad sacrosanctos Discipu-
los descendit, quemadmodum Dominus
promiserat, eum, eo tempore quo in cælū
ascendebat, non multis post diebus id se
facturum recepit, atque hoc expletum
fuisse diuinus vir Lucas scripsit, quod lon-
go post temporis curriculo factum esse
impious Montanus falso asseruit. In quo &

P

Dominum, ut vera minimè loquentem, traducit: & Apostolos, ut promissi spe falsos ac delusos: quippè cum alij quidam eorù loco promissum munus iniquè perciperint: siquidem cum alij in periculis dimicarint, alii tamen præmia cōsecuti sint. Quonam autem quæso spiritu illi res miras perpetrabant, ac Gentes ad pietatem erudiebant?

τὸν κύριον ἀββάλλον οὕτως ἀληθεύοντα, καὶ τοὺς μαθητὰς ψευθεύοντας τῆς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ δὲ πᾶσι ἀντ' ἐκείνων τὴν ἐπαγγελίαν κομισαμένους ἀδικῶς, εἰς τὴν ἀλλαν ἐν τοῖς κινδύνοις ἀθλησάντων, ἕτεροι τῶν ἐπάθλων ἀπέλασαν· ποίῳ δὲ πνεύματι ἐνήργουν τὰ θαύματα, ἢ ἑθνη ἐπαίδευσεν τὴν εὐσέβειαν;

S. Isidori Epistolarum libri primi
finis.

